

Περίληψη απόφασης **4526/2026 Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών** (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

"Αφορά τον προσωρινό καθορισμό και την επιδίκαση της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τη μετάδοση ηχογραφημένης μουσικής από γυμναστήρια. Σε περίπτωση διαφωνίας, αυτή καθορίζεται προσωρινά από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων - ακόμα και αν η προσωρινή επιδίκαση ζητείται για παρελθόντα της άσκησης της αίτησης χρόνο - χωρίς να απαιτείται προς τούτο η συνδρομή επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης.

Συγγενικά δικαιώματα ηχογραφημένης μουσικής. Το νόμιμο τεκμήριο εκπροσώπησης και αρμοδιότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης (GEA) είναι **μαχητό και χωρά ανταπόδειξη μέσω της ένστασης έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης.**

Η αποκλειστική αναπαραγωγή μουσικών συνθέσεων που παράγονται μέσω λογισμικού τεχνητής νοημοσύνης (AI - AuralVerse) και διατίθενται μέσω των B2B πλατφορμών CopyFree και Storepoetry της χωρίς την εμπλοκή φυσικών προσώπων στη φωνητική ερμηνεία, την οργανική εκτέλεση ή τη φυσική ηχογράφιση, συνιστά χρήση μη εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου και απαλλάσσει τον χρήστη από την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής.

Αντίθετα, η σύναψη σύμβασης με τρίτο πάροχο προγραμμάτων δεν απαλλάσσει τον χρήστη, εφόσον δεν πιθανολογείται η αποκλειστική χρήση αυτού και μόνο του ρεπερτορίου και η πλήρης αποχή από το προστατευόμενο ρεπερτόριο του οργανισμού. Απορρίπτει την αίτηση ως προς την πρώτη των καθ' ων και τη δέχεται εν μέρει ως προς τη δεύτερη."

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης **4526** / 2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

.....
Αποτελούμενο από τη Δικαστή .
οποία ορίσθηκε κατόπιν κληρώσεως.

Πρόεδρο Πρωτοδικών, η

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 19-5-2026, χωρίς τη σύμπραξη
Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΑ-
GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ-
GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Λάζαρου
Σώχου αρ.4 και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ 997495285 η οποία παραστάθηκε
στο δικαστήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου : (Α.Μ. Δ.Σ.Α

), ο οποίος κατέθεσε σημείωμα και το υπ'αριθμ. Π6421329/24-5-2026
γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ. Σ.Α.

Των καθ' ων η αίτηση: 1) Της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία
« » με ΑΦΜ , Δ.Ο.Υ ΚΕΦΟΔΕ
ΑΤΤΙΚΗΣ, όπως νομίμως εκπροσωπείται και στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει
το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο « », το οποίο βρίσκεται
στον ... επί της οδού , η οποία παραστάθηκε δια
του πληρεξούσιου δικηγόρου της (ΑΜΔΣΑ) ο
οποίος κατέθεσε σημείωμα και το υπ'αριθμ. Π 6415704/20-5-2026 γραμμάτιο

προκαταβολής εισφορών και ενσήμων ΔΣΑ. 2) Της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία « _____ » με ΑΦΜ _____, ΔΟΥ ΚΕΦΟΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, όπως νομίμως εκπροσωπείται και στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο « _____ » το οποίο βρίσκεται στον _____, επί της _____, αριθμός _____ η οποία παραστάθηκε μετά του νομίμου εκπροσώπου της _____ που διόρισε πληρεξούσιο δικηγόρο τον _____ (ΑΜΔΣΑ _____) ο οποίος κατέθεσε σημείωμα και το υπ' αριθμ. Π6409684/19-5-2026 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων ΔΣΑ. 3) Της _____ του _____, με ΑΦΜ _____, ΔΟΥ ΚΕΦΟΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο « _____ », το οποίο βρίσκεται στο Μαρούσι Αττικής, επί της οδού _____, στον αριθμό _____, η οποία δεν παραστάθηκε και 4) Της _____ του _____, με ΑΦΜ _____, ΔΟΥ ΚΕΦΟΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο « _____ », το οποίο βρίσκεται στο _____ επί της οδού _____, στον αριθμό _____ η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 8-4-2025 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης 87763/4533/10-4-2025 και προσδιορίστηκε για να συζητηθεί στη δικάσιμο της 28-7-2025 και κατόπιν αναβολών για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματά τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της στο ακροατήριο, η οποία επαναλαμβάνεται στο έγγραφο σημείωμά της, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αίτησής της ως προς την τρίτη και της τέταρτη των καθ' ων. Μετά ταύτα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 294, 295 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται στην προκείμενη διαδικασία, η αίτηση θεωρείται πως δεν ασκήθηκε ως προς την τρίτη κι την τέταρτη των καθ' ων.

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρο 46 § 1 του παραπάνω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λπ. ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 § 2 του ιδίου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με το Ν. 4481/2017 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 « 1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που

2

ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου...3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την

ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως νω νόμου ορίζεται ότι «άρθρο 5 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα

εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από

οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72§3 Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του ν. 2054/92 (ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992) «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευμένο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα

θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τι στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του ν. 2054/92, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων), το φωνογράφημα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίας στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του ν. 2054/92) συνάγεται σαφώς, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος,

όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες, να έχουν ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993...6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό

προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6» Εξάλλου, στο άρθρο 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ ». Επίσης στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που

εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους....» Εξάλλου, στο άρθρο 728 παρ. 1 ΚΠολΔ ορίζονται περιοριστικά περιπτώσεις, κατά τις οποίες επιτρέπεται στο Δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο, κάποια απαίτηση. Μεταξύ άλλων, προβλέπεται και κάθε περίπτωση που η προσωρινή επιδίκαση ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου (περ. ζ'). Κατά το άρθρο δε 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Επομένως, με την ως άνω διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής που προβλέπει η ουσιαστικού δικαίου διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993. Άλλωστε, δεν θα είχε άλλο λόγο να θεσπιστεί η παραπάνω ρύθμιση, παρά μόνο για να ορίσει ρητά την προσωρινή καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεδομένου ότι προβλέπεται στη συνέχεια ότι για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της αποφαινεται, μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο που δικάζει με τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ (άρθρο 22 παρ. 7 και 6 του Ν. 4481/2017).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της και μόνοι εταίροι της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των

φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγράφει σε υλικούς φορείς ήχου και γ) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών ΣΥΝ.Π.Ε» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς) έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγράφει σε υλικούς φορείς ήχου. Ότι η δική του λειτουργία εγκρίθηκε με την από ΥΠΠΟΤ/ΓΑΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011, και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49§ι του ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και εισπράττει δικαστικά και εξώδικα την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς - μέλη του και μάλιστα ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι σε κάθε περίπτωση οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δύναμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα, τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιο της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους όπως τα γυμναστήρια, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι

επιχειρήσεις των καθ' ων, προβλέπει ειδική κατηγορία B4γ που ίσχυε μέχρι 31-12-2023, ήδη κατηγορία B4Α από 1-1-2024, και η αμοιβή ορίζεται με εφάπαξ ποσό κατ' έτος, υπολογιζόμενο με την επιφάνεια της επιχείρησης καθώς και με την περίοδο της λειτουργίας τους, ως αυτό αναλυτικά εκτίθεται στο δικόγραφο. Ότι στο πλαίσιο της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση έτη, οι καθ' ων χρησιμοποιούν σε καθημερινή βάση καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας των επιχειρήσεών τους, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες -εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών τους (κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου), χρήση η οποία είναι για τις εν λόγω επιχειρήσεις χρήσιμη για τα ομαδικά προγράμματα εκγύμνασης συνοδεία ηχογραφημένης μουσικής και σε χορευτικά προγράμματα π.χ zumba, pilates, TRX, κλπ, προσανξάνοντας με αυτόν τον τρόπο την πελατεία και τα έσοδά τους. Ότι αν και η ίδια κάλεσε τους καθ' ων να της καταβάλουν τα ποσά που καθορίστηκαν με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο της, οι τελευταίοι υπήρξαν αδιάφοροι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης. Ότι οι καθ' ων εκμεταλλεύονται επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών γυμναστηρίου που βρίσκονται στο νομό Αττικής, και συγκεκριμένα: η πρώτη, το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο «
», το οποίο βρίσκεται στον
, επί της οδού
, με ωφέλιμους χώρους συνολικής επιφάνειας μέχρι 200 τ.μ., και το οποίο λειτουργεί κατά τις περιόδους χρήσης των ετών από το 2023 έως και το 2024, και συνεχίζει να λειτουργεί ομοίως έως και σήμερα, και η δεύτερη, το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο «
» το οποίο βρίσκεται στον
, επί της
, αριθμός
, με ωφέλιμους χώρους συνολικής επιφάνειας έως 200 τ.μ., και το οποίο λειτουργεί κατά τις περιόδους χρήσης των ετών από το 2023 έως και το 2024, και συνεχίζει να λειτουργεί ομοίως έως και σήμερα. Ότι οι καθ' ων οφείλουν για το χρονικό διάστημα από το έτος 2023 έως και το έτος 2024, κατά τα αναλυτικώς αναφερόμενα χρονικά διαστήματα για έκαστο εξ αυτών το ποσό των 300 ευρώ για το έτος 2023 και το ποσό των 360 ευρώ για το έτος 2024, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά η καθεμία επιχείρηση: α) το ποσό των 660 ευρώ πλέον του εκάστοτε ΦΠΑ, που αποτελούν τα ελάχιστα ποσά χρέωσης, σύμφωνα με το αμοιβολόγιο της, για το είδος της επιχείρησης των ως άνω καθ' ων. Ενόψει των ανωτέρω και επικαλούμενη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τον προσωρινό καθορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της,

αλλά και επείγουσα περίπτωση ζητά: α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση από τους ανωτέρω καθ' ων του ρεπερτορίου της για τα αναφερόμενα στην αίτηση έτη στα προαναφερόμενα ποσά πλέον ΦΠΑ, β) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη προκειμένου να δύναται η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, γ) να υποχρεωθούν οι ανωτέρω καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ του ως άνω ποσού με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης και τέλος να καταδικασθούν στη δικαστική της δαπάνη.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη αίτηση παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του αρμοδίου τούτου, καθ' ύλη και κατά τόπο, Δικαστηρίου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 25 παρ. 2, 683 επ. ΚΠολΔ και 22 παρ. η εδ. α Ν. 4481/2017), είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένου ούτως του περί αντιθέτου ισχυρισμού των καθ' ων, περιέχουσα όλα τα αναγκαία για την πληρότητα του δικογράφου της στοιχεία, εφόσον η αιτούσα επικαλείται το τεκμήριο του άρθρου 55 παρ. ι εδ. α του Ν. 2121/1993 για όλα τα έργα των ενδεικτικά κατονομαζόμενων στην αίτηση αλλοδαπών δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σε αυτήν, όπου ενδεικτικά αναφέρονται και αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους επικαλείται ότι οι οργανισμοί - μέλη της συνήσαν συμβάσεις αμοιβαιότητας και δειγματοληπτικά αναφέρουν, όπως επιτρέπει η διάταξη του άρθρου 55 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, συγκεκριμένα έργα Ελλήνων και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων που διαχειρίζονται και έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους καθ' ων η αίτηση. Είναι δε και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017, 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22, 23, 24 του ν. 4481/2017 (τα οποία έχουν εφαρμογή εν προκειμένω, κατ' άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017 ως εκ του χρόνου άσκησης της ένδικης αίτησης, μετά την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου [20.7.2017]), 2-5, 7, 12 ν. 2054/1992, 346 ΑΚ, 728 παρ. 1ζ, 729 παρ. 2 και 176 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, όσον αφορά το παρεπόμενο αίτημα περί επιδικάσεως εντόκως του ποσού που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, αυτό είναι νόμιμο για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επιδόσεως νομίμου παραστατικού από την αιτούσα, δεδομένου ότι η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από την στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο αποδείξεως από την αιτούσα (ΑΠ 80/1999 αδημ.,

ΕφαΘ 8884/2003 ΕλλΔνη 45. 1102). Σημειωτέον ότι νόμιμα ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήση που έχει, ήδη, πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση, της αίτησης, καθόσον με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' του ν. 4481/2017 προβλέπεται πλέον, ρητά ότι, «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της, ως άνω, διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι το παρόν δικαστήριο, δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο, δηλαδή, που σκοπεί στην εξασφάλιση ή τη διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά, μέτρο που σκοπεί στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΤΝΠ Νόμος ΕφαΘ 3058/2005 ΑΕΕ 2005.1179) και, συνακόλουθα, για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, ενώ η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητά η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692§4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (22§7 Ν. 4481/2017 και 728 παρ. ιζ' ΚΠολΔ) και ως εκ τούτου απορριπτέοι τυγχάνουν και οι ισχυρισμοί των καθ' ών, κατ' εκτίμηση αυτών, περί νόμου αβασίμου. Πρέπει, επομένως, η ένδικη αίτηση, να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Η πρώτη των καθόν, αρνείται την αίτηση και περαιτέρω ισχυρίζεται ότι δεν χρησιμοποιεί ρεπερτόριο που εμπίπτει στο πεδίο προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων που εκπροσωπεί η αιτούσα, αλλά αποκλειστικά μουσικές συνθέσεις που έχουν δημιουργηθεί μέσω ΑΙ, η παροχή της οποίας γίνεται μέσω της Β2Β πλατφόρμας παρεχόμενης μέσω των εταιρειών COPYFREE και STOREPOETRY έναντι καταβολής ετήσιας συνδρομής, κατά τρόπο ώστε να εκτελεί στο γυμναστήριό της

αποκλειστικά μουσικές συνθέσεις μέσω της εν λόγω εταιρείας, και οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο προστατευόμενο από την αιτούσα ρεπερτόριο και οι δικαιούχοι των οποίων τα έργα χρησιμοποιεί δεν είναι εγγεγραμμένοι στους αρμόδιους οργανισμούς. Ο ισχυρισμός αυτός που αποτελεί ένσταση έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης της αιτούσας για την είσπραξη εύλογης αμοιβής, είναι νόμιμος και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν. Η δεύτερη των καθ' ων, αρνείται την αίτηση και περαιτέρω ισχυρίζεται πως δεν έχει υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής στην αιτούσα καθόσον έχει συμβληθεί με την εταιρεία με την επωνυμία «

που είναι εταιρεία διανομής προγραμμάτων δημόσιας εκτέλεσης ηχογραφημένης μουσικής, στην οποία καταβάλλει ετήσια συνδρομή ποσού 3000 ευρώ για παροχή μουσικής, κατά τρόπο ώστε να εκτελεί στο γυμναστήριό της, αποκλειστικά μουσικές συνθέσεις μέσω της προστατευόμενης πλατφόρμας αυτής και οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο προστατευόμενο από την αιτούσα ρεπερτόριο και οι δικαιούχοι των οποίων τα έργα χρησιμοποιεί δεν είναι εγγεγραμμένοι στους αρμόδιους οργανισμούς. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, διότι από τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. β' του ν. 4481/2017 θεσπίζεται νόμιμο τεκμήριο νομιμοποίησης -αρμοδιότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για όλους τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα τα έργα τους, ενώ περαιτέρω δε χωρεί παραίτηση εκ της εύλογης αμοιβής σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 49 του ν. 212/1993, αφού το δικαίωμα εύλογης αμοιβής είναι ανεκχώρητο, αλλά και ως ουσία αβάσιμος, καθόσον η ως άνω εταιρεία δεν αποτελεί οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν.212/1993, κατά τρόπο ώστε να δύναται να παρέχει αντίστοιχες υπηρεσίες, σε κάθε περίπτωση δε δεν επικαλείται η καθής ποιές είναι αυτές οι μουσικές εκτελέσεις που δεν υπάγονται στο ρεπερτόριο της αιτούσας και β) ότι η αιτούσα ασκεί καταχρηστικά το δικαίωμά της, ισχυρισμός που είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι δεν πιθανολογείται ότι η άσκηση του δικαιώματος της αιτούσας υπερβαίνει τα όρια που θέτουν τα συναλλακτικά ήθη και η καλή πίστη, σε συνδυασμό με τον οικονομικό και κοινωνικό σκοπό του δικαιώματος και τις διατάξεις περί αθέμιτης εκμετάλλευσης εκ μέρους της αιτούσας της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά, διότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δε συνιστούν επιχειρήσεις.

Από την ένορκη εξέταση του μάρτυρα της αιτούσας και την ανωμοτί εξέταση του νομίμου εκπροσώπου της δεύτερης των καθών η αίτηση στο ακροατήριο του παρόντος δικαστηρίου,

καθώς και από όλα τα προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού συγκεκριμένα από: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», η οποία συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τις αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ - οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ. ΠΕ» και το διακριτικό τίτλο: «ΕΡΑΤΩ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους το δικόγραφο ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο: «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας

αναθέσει σε αυτή δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, δηλαδή τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγράφει σε υλικούς φορείς ήχου. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β' 3245/30.12.2011. Η αιτούσα συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της αιτούσας, ανέθεσαν στην τελευταία κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί η αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί - μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους - δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπραττόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω σε συνδυασμό και με την 17817/30-1-2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς-μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 § 1 Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα, νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 §1 του ίδιου ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την

προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταίρων της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες - μη επίδικες - γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (PPL Μεγάλη Βρετανία, SCPP Γαλλία, GVL-Γερμανία, ABRAMUS Βραζιλία, URADEX- Βέλγιο, VOIS Ρωσία,) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν.2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη

συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως συμβαλλόμενη όπως προαναφέρθηκε με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του Ν.2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα «Εθνος» της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα «ΚΕΡΔΟΣ» της 20/04/2012, (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 20/04/2012, και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19/04/2012 και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευση του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι: (α) στην Εφημερίδα «ΑΓΟΡΑ» της 29/05/2015 και (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 06/05/2015, και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18/06/2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, για επιχειρήσεις γυμναστηρίων, για τις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για την εύρυθμη λειτουργία και την αποδοτικότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και για την προσέλκυση και διατήρηση της πελατείας τους, προβλέπεται ειδική κατηγορία B4γ που ίσχυε για χρήσεις μέχρι 31-12-2023 και με

βάση το οποίο η ελάχιστη ετήσια αμοιβή για επιχειρήσεις γυμναστηρίων ορίζεται με εφάπαξ ποσό κατ' έτος , υπολογιζόμενο με την επιφάνεια της επιχείρησης και ειδικά για επιχειρήσεις με επιφάνεια έως 200 τ.μ ανέρχεται σε 300 ευρώ ετησίως, ενώ από 1-1-2024 προβλέπεται η κατηγορία B4A για τις επιχειρήσεις με επιφάνεια έως 200 τ.μ., και το ποσό ανέρχεται σε 360 ευρώ ετησίως. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η πρώτη των καθόν κατά τα έτη 2023-2024 εκμεταλλεύεται επιχείρηση γυμναστηρίου με το δτ «
», το οποίο βρίσκεται στον , επί της οδού
με ωφέλιμους χώρους επιφάνειας έως 200 τ.μ. το οποίο συνεχίζει να λειτουργεί μέχρι σήμερα. Η επιχείρηση αυτή λειτουργούσε καθημερινά και καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της αναπαράγει ρεπερτόριο ως συνδρομητής της πλατφόρμας Storepoetry και της πλατφόρμας CopyFree, αναμεταδίδοντας μουσικές συνθέσεις που παράγονται μέσω λογισμικού τεχνητής νοημοσύνης (AuralVerse) που παράγει μουσική ως ψηφιακή σύνθεση μέσω νευρωνικών δικτύων, χωρίς δηλαδή την εμπλοκή φυσικών προσώπων στην φωνητική ερμηνεία, στην οργανική εκτέλεση ή στη φυσική ηχογράφηση, της Αμερικάνικης εταιρείας ήτοι χρησιμοποιεί ρεπερτόριο που δεν εκπροσωπείται από την αιτούσα, γεγονός που επιρρωνύεται και από την κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας που κατέθεσε ότι δεν γνωρίζει το ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί η πρώτη καθώς στο γυμναστήριό της και δεν μπόρεσε να βεβαιώσει ότι σε αυτό περιλαμβάνεται το εμπορικό ρεπερτόριο της ελληνικής και διεθνούς μουσικής σκηνής που αναφέρει ενδεικτικά στην αίτησή της. Συνεπώς, ως προς την πρώτη των καθόν, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, αφού δεν πιθανολογήθηκε ότι αυτή κατά το επίδικο χρονικό διάστημα εκτέλεσε δημόσια μουσικά ηχογραφήματα ρεπερτορίου εκπροσωπούμενου από την αιτούσα. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η δεύτερη των καθ' ων κατά τα έτη 2023-2024 λειτουργούσε επιχείρηση γυμναστηρίου με τον διακριτικό τίτλο «
» που βρίσκεται στον επί της . , με χώρους επιφάνειας 200 τ.μ. και συνεχίζει να λειτουργεί μέχρι σήμερα. Η επιχείρηση της ως άνω καθ' ης λειτουργούσε καθημερινά και καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της και για την εκτέλεση τόσο ατομικών όσο και ομαδικών προγραμμάτων εκγύμνασης χρησιμοποιεί μουσική μέσα από τις ηχητικές της εγκαταστάσεις και αναπαράγονταν δημόσια από υλικούς φορείς ήχου μουσικές εκτελέσεις δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχων, ερμηνευτών, εκτελεστών), των οποίων τη συλλογική διαχείριση ασκεί η αιτούσα, η δε χρήση του ως άνω μουσικού ρεπερτορίου

ήταν χρήσιμη καθώς αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της ως άνω επιχείρησης, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδα της. Ο δε νόμιμος εκπρόσωπος της ως άνω επιχείρησης γνώριζε την υποχρέωση του για καταβολή εύλογης αμοιβής προς την αιτούσα, πλην όμως αρνείται να καταβάλει αμοιβή σε αυτήν, που είναι ο μόνος αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια λειτουργίας του εκπροσωπώντας τους οργανισμούς μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική και εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα. Και ναι μεν, πιθανολογείται ότι η εν λόγω επιχείρηση χρησιμοποιεί ρεπερτόριο μέσω της πλατφόρμας της εταιρείας με την επωνυμία « »

που είναι εταιρεία διανομής προγραμμάτων δημόσιας εκτέλεσης ηχογραφημένης μουσικής, όμως και εάν ακόμη γίνει δεκτό ότι ενδεχομένως στο κατάστημα εκμετάλλευσης του ως άνω καθού γίνεται χρήση τραγουδιών και μουσικής που της παρέχει η ανωτέρω εταιρεία μέσω πλατφόρμας, τούτο δεν συνεπάγεται, άνευ ετέρου ότι κάνει αποκλειστική χρήση μόνο αυτών και δεν έκανε χρήση και των τραγουδιών, που προστατεύονται από την αιτούσα. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα επανειλημμένα προσκάλεσε την παραπάνω καθής, τηλεφωνικά και μέσω ηλεκτρονικής επικοινωνίας για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της αμοιβής, ωστόσο οι διάδικοι δεν κατέληξαν σε συμφωνία και η δεύτερη καθής δεν έχει καταβάλει κανένα ποσό στην αιτούσα για τα ανωτέρω έτη, παρά το ότι έκανε χρήση μουσικής στην επιχείρησή της. Με βάση τα προαναφερόμενα, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η δεύτερη των καθών για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου πρέπει να καθοριστεί προσωρινά με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, εντασσομένης αυτής στην κατηγορία B4γ για το 2023 και B4A για το 2024, σύμφωνα με το αμοιβολόγιο: στο ποσό των 300 ευρώ για το 2023 και στο ποσό των 360 ευρώ για το 2024 και συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2023-2024 στο ποσό των 660 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Περαιτέρω, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί απ' αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της για την

προς όφελος των μελών της λειτουργία της, με την επισήμανση της υποχρέωσης της αιτούσας να ασκήσει εντός προθεσμίας 60 ημερών από την επίδοση της παρούσας, αγωγή για την επιδικαζόμενη απαίτηση κατά το άρθρο 729§5 ΚΠολΔ. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθεί η δεύτερη των καθών να προσκομίσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να απορριφθεί ως προς την πρώτη των καθών και να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, ως προς τη δεύτερη των καθών, όπως ειδικότερα διαλαμβάνεται στο διατακτικό, και να καταδικαστεί η αιτούσα στα δικαστικά έξοδα της πρώτης των καθών, και η δεύτερη καθής στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, λόγω της ήττας τους, (άρθρα 191 §2, 176 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 84§2 Ν. 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την αίτηση ως μη ασκηθείσα ως προς την τρίτη και την τέταρτη των καθών.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλίαν των λοιπών διαδίκων.

Α. ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση ως προς την πρώτη των καθών.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της αιτούσας τα δικαστικά έξοδα της πρώτης των καθών τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Β. ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση ως προς τη δεύτερη των καθών.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει στην αιτούσα στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ για το 2023 και στο ποσό των τριακοσίων εξήντα (360,00) ευρώ για το 2024, και συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2023-2024 στο ποσό των εξακοσίων εξήντα (660,00) ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την δεύτερη των καθών να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ του αμέσως αναφερόμενου ποσού, ήτοι το ποσό των τριακοσίων τριάντα (330,00) ευρώ, πλέον ΦΠΑ, με τον νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την δεύτερη των καθόν να παραδώσει στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε για τα παραπάνω διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τη δεύτερη των καθόν στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία καθορίζει σε διακόσια (200) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων Δικηγόρων τους, στις 3 Ιουλίου 2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

.....ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΗ)